

Ολυμπιακοί αγώνες 2004

Dafner

Alfano

Η έναρξη

Η τελετή έναρξης ξεκίνησε με το χτύπο της καρδιάς. Ο συμβολισμός ήταν τέλειος. Η καρδιά της Ελλάδας ολόκληρης, της οικουμένης ολόκληρης, χτυπούσε στις 8.45 χθες το βράδυ στο Ολυμπιακό Στάδιο της Αθήνας. Η δική μας βέβαια, των Ελλήνων, ήταν σφιγμένη από την εφιαλτική περιπέτεια του Κεντέρη και της Θάνου... Η αντίστροφη μέτρηση ξεκίνησε από το 28. Η Ολυμπιάδα της Αθήνας είναι η 28η από το 1896. Από την Αθήνα στην Αθήνα. Θα μπορούσε να είναι και το κεντρικό σύνθημα των Αγώνων!

Κι όταν πια φτάσαμε στο «σημείο μηδέν», μέσα σε αποθέωση από τους 75.000 θεατές, οι δύο οθόνες τυλίχθηκαν στις φλόγες! Αυτή η εικονική ανάφλεξη πυροδότησε τα πρώτα βεγγαλικά. Και αυτά ταξίδεψαν γρήγορα προς τις δύο άκρες του στεγάστρου Καλατράβα. Αν δεν είχε χτιστεί αυτό, το σχέδιο θα πήγαινε στράφι...

Στις φλόγες

Και μετά τα πυροτεχνήματα... η μουσική. Η μουσική, που τόσο βαθιά είναι φωλιασμένη στις ψυχές των Ελλήνων. Το «ζεϊμπέκικο της καρδιάς», από 1.400 μουσικούς με κρουστά, στο ρυθμό των χτύπων των ταμπούρων. Τα 50 μπουζούκια, από τα οποία ανέβλυσε ο τόσο αναγνωρίσιμος στους ξένους ήχος της Ελλάδας. Μετά από ένα σύντομο «virtual» ταξίδι στο αρχαίο Στάδιο της Ολυμπίας, η φωτιά έρχεται ξανά στην Αθήνα. Μια σπίθα που εκτοξεύεται από την οθόνη πέφτει στο νερό και ανάβει τους 5 Ολυμπιακούς κύκλους. Για τα επόμενα λεπτά, το στάδιο-πiscina κυριολεκτικά φλέγεται...

Τότε μπήκε στο παιχνίδι με παλαμάκια και το κοινό, το οποίο ήταν εκ των προτέρων δασκαλεμένο από τους ανθρώπους που ανέλαβαν την πρώτη ξενάγηση γύρω στις 7.30: Νίκος Αλιάγας, Θάλεια Προκοπίου, Γιάννα Νταρίλη. Τραγουδήσαμε στο ξεκίνημα (με Χατζηγιάννη, Κότσιρα, αλλά και «Ποτέ την Κυριακή») και γελάσαμε με την καρδιά μας, όταν ακούστηκαν από τα μεγάφωνα οι ήχοι των μαστόρων που έφτιαχναν πυρετωδώς τις εγκαταστάσεις: «Ουφ, προλάβαμε, τελείωσε», είπε, δήθεν κάθιδρος, ο Αλιάγας. Το χιούμορ και ο αυτοσαρκασμός είναι τα πιο αποτελεσματικά όπλα.

Η ελληνική σημαία εμφανίστηκε στο στάδιο στα χέρια ενός παιδιού, μέσα σ' ένα χάρτινο, σχεδόν «σαββοπουλικό» караβάκι. Οι απαραίτητοι χαιρετισμοί από τους Γιάννα Αγγελοπούλου και Ζακ Ρογκ, η είσοδος του Προέδρου της Δημοκρατίας Κωστή Στεφανόπουλου, η συνάντηση των τριών επισήμων με το μικρό αγόρι. Και η σημαία στον ιστό! Πολύς κόσμος τραγούδησε τον εθνικό ύμνο, ακόμα περισσότεροι συγκινήθηκαν. Εφτά χρόνια περιμέναμε αυτή τη βραδιά. Καλώς ορίσατε στην Ελλάδα...

Ακολούθησε η Αλληγορία, το σκέλος για το οποίο ο Δημήτρης Παπαϊωάννου έλεγε (σε συνέντευξή του στο NBC χθες το απόγευμα) ότι «δίνει τη διάσταση του ονείρου στην τελετή, μολονότι χρησιμοποιείται η πιο σύγχρονη τεχνολογία». Την αυλαία άνοιξε η υπέροχη Λυδία Κονιόρδου, με την κεφαλή ενός αρχαιοελληνικού αγάλματος στα χέρια και στίχους του Σεφέρη στα χείλη (μουσική Μάνου Χατζιδάκι): «Ξύπνησα με το μαρμάρινο τούτο κεφάλι στα χέρια, που μου εξαντλεί τους αγκώνες και δεν ξέρω πού να το ακουμπήσω». Το βάρος της ελληνικής κληρονομιάς, από τη στιγμή που γεννιόμαστε κιόλας.

Εντυπωσιακό

Εμφανίστηκε ένας Κένταυρος, έριξε ένα ακόντιο στο νερό, έκανε ν' αναδυθεί ένα γιγάντιο κεφάλι κυκλαδικού ειδωλίου, με μαθηματικούς τύπους και γεωγραφικά σχέδια στην επιφάνειά του. Αυτό υψώθηκε στον αέρα, αιωρήθηκε για λίγο και -διασπάστηκε, για να αποκαλύψει αυτό που έκρυβε- το άγαλμα ενός κούρου. Σαν ρώσικη μπάμπουσκα, άνοιξε κι αυτός και άφησε να εμφανιστεί από μέσα του ένα κλασικό άγαλμα, του οποίου τα θραύσματα ταξίδεψαν στον αέρα ώσπου στάθηκαν μερικά μέτρα πάνω από το νερό, σαν ουράνια σώματα που επέπλεαν χωρίς βαρύτητα στο Διάστημα!

Παρακολουθούσαμε πλέον με ανοιχτό το στόμα, όταν εμφανίστηκε στη μέση του σταδίου μια ανδρική φιγούρα, καθισμένη στην κόψη ενός λευκού κύβου. Ο άνδρας άρχισε να βαδίζει, πάνω

στον (αιωρούμενο! περιστρεφόμενο!) κύβο, την ίδια στιγμή που τα «ουράνια σώματα» μεταμορφώνονταν σε ανθρώπινα πρόσωπα και κορμιά. «Είναι ένας ύμνος στην ομορφιά και τη διαφορετικότητα της ανθρώπινης ύπαρξης», εξηγεί ο Δ. Παπαϊωάννου. Και ένας ύμνος στην έμπνευση του ίδιου και των συνεργατών του, προσθέτουμε εμείς.

Ξαφνικά, στην επιφάνεια του νερού είδαμε τα «ελληνικά νησιά» και το ΟΑΚΑ μύριζε την αρμύρα του Αιγαίου. Γίνεται Αιγαίο χωρίς ερωτευμένο ζευγάρι; Δεν γίνεται! Οι δύο νέοι έτρεξαν και βούτηξαν «αυθόρμητα» στο νερό κάτω απ' το τόξο του θεού Ερωτα, ο οποίος πετούσε ψηλά και τους σημάδευε. Το κοινό χειροκρότησε θερμά. Είναι στην παράδοσή μας το φλερτ, πώς να το κάνουμε...

Η «κλεψύδρα», μια ονειρική παρέλαση από φιγούρες που έμοιαζαν βγαλμένες από αρχαιοελληνικά γλυπτά, τοιχογραφίες ή μωσαϊκά, μάς ταξίδεψε στη Μινωική Κρήτη, στην προϊστορική Σαντορίνη, τη γεωμετρική εποχή, το Χρυσό Αιώνα της Αθήνας, το κλασικό θέατρο, τους ελληνιστικούς καιρούς, το Βυζάντιο, την Τουρκοκρατία, την Επανάσταση του '21, την Ολυμπιακή αναβίωση.

Το μέλλον

Η ιστορία της Ελλάδας μέσα σε 12 λεπτά, από το 2000 π.Χ. ως τις μέρες του ρεμπέτικου και του μπουζουκιού. Και της Μαρίας Κάλλας! Η φωνή της αθάνατης ντίβας πλημμύρισε το Στάδιο όταν

έφτασε η στιγμή να ατενίσουμε το μέλλον. Η παρέλαση ολοκληρώθηκε με τη φιγούρα μίας εγκύου, αιώνιο σύμβολο γονιμότητας και της ελπίδας για το μέλλον. Πριν η έγκυος βουτήξει στο νερό, ο Ερως τής αφαίρεσε τα ρούχα και ένας προβολέας της φώτισε την κοιλιά. Μαζί της έπεσαν στο νερό οι ερμηνευτές που συμμετείχαν στην παρέλαση, ξεγυμνωμένοι από τα κοστούμια τους. Το βιβλίο της ζωής άνοιξε ξανά, με τη μορφή ενός αστερισμού στο σχήμα του DNA, μέσα σε γαλαξία τον οποίο σχημάτιζαν οι φακοί στα χέρια των θεατών στις σκοτεινές κερκίδες.

Πριν καλά καλά συνέλθουμε από το εκπληκτικό θέαμα, οι βράχοι απογειώθηκαν ξανά και σχημάτισαν ένα βουνό, από το οποίο «φύτρωσε» η ελιά. Οι ερμηνευτές υποκλίθηκαν και έφυγαν. Ήταν η ώρα της παρέλασης των αθλητών...

Αποθέωση

Η Ελλάδα μπήκε στο στάδιο πρώτη και ο Πύρρος Δήμας γνώρισε την αποθέωση, όπως το 1996 στην Ατλάντα αλλά ...πιο πολύ. Μετά (με αλφαβητική σειρά στα ελληνικά) το νησάκι Αγία Λουκία. Και ο Άγιος Βικέντιος, από την Καραϊβική κι αυτός. Εξωτικοί παράδεισοι, στο δικό μας παράδεισο της μιας, λαμπερής νυχτιάς. Σχεδόν δύο ώρες κράτησε η παρέλαση. Μερικοί βαρέθηκαν, οι περισσότεροι όμως απολάμβαναν τα φωτεινά πρόσωπα των αθλητών στα μάτριξ. Και χειροκρότησαν ξανά όταν εμφανίστηκε για δεύτερη φορά το ελληνικό εθνόσημο, στο τέλος πια, αφού είμαστε και οικοδοεσπότες. Το τερέν του Σταδίου γέμισε χρώματα.

Και τότε, ήρθε η... Μπιορκ. Η τρελούτσικη Ισλανδή με την απίστευτη φωνή βγήκε στη «σκηνή» για να τραγουδήσει φορώντας ένα φόρεμα μακρύ, τόσο ώστε να σκεπάσει όλους τους αθλητές που είχαν συγκεντρωθεί στον αγωνιστικό χώρο! Θα έχουν να το λένε, ότι μπήκαν μες στο φουστάνι της Μπιορκ. Το οποίο είχε ζωγραφισμένο πάνω το χάρτη της Υφηλίου. «Oceania», λέγεται το τραγούδι που γράφτηκε ειδικά για την περίπτωση...

Από τις οθόνες θυμηθήκαμε τις προηγούμενες Ολυμπιάδες εν είδει φόρου τιμής και μ' έναν δρομέα να κόβει άσπρη κορδέλα για κάθε τετραετία (εκτός από αυτές των Πολέμων, οπότε σκόνταψε κι έπεσε...). Ακολούθησαν οι ομιλίες των προέδρων του «Αθήνα 2004» και της ΔΟΕ και η επίσημη κήρυξη της έναρξης των Αγώνων από τον Κωστή Στεφανόπουλο, μέσα σε καμπανοκρουσία. Το κοινό συμμετείχε σ' αυτή με τα κουδουνάκια που είχαν μοιραστεί στο ξεκίνημα! Πλάκα είχε, αλλά ο κόσμος περίμενε πια τη Φλόγα. Η αντίστροφη μέτρηση πλησίαζε...

•

«Μας εντυπωσιάσατε για μια ακόμη φορά!»

Μία εντυπωσιακή τελετή έναρξης, που υπό άλλες συνθήκες θα αποτελούσε το κορυφαίο θέμα συζήτησης όλων των ξένων δημοσιογράφων που βρίσκονται στη χώρα μας για να καλύψουν τους Ολυμπιακούς Αγώνες, δυστυχώς, έγινε στη σκιά του σκανδάλου ντόπινγκ των Κεντέρη - Θάνου, με αποτέλεσμα την απώλεια λίγης από τη λάμψη της.

Μία απ' τις κομψότερες αποστολές, η Γερμανία

Παρ' όλα αυτά οι αλλοδαποί συνάδελφοι δήλωσαν εντυπωσιασμένοι, καταλήγοντας όλοι στο συμπέρασμα, ότι «η Ελλάδα εντυπωσίασε τη διεθνή κοινότητα για μία ακόμη φορά». Η λίμνη που δημιούργησε ο Δημήτρης Παπαϊωάννου αποδείχθηκε αρκετά μεγάλη για να ρουφήξει στο βάθος της τα κοκτέιλ απαγορευμένων ουσιών του Χρήστου Τζέκου...

«Ανθρώπινη διάσταση»

«Ήταν μια τελετή με ιδιαίτερα αισθητή την ανθρώπινη διάσταση», επισημαίνει ο Αρί Περέιρα, δημοσιογράφος από τη Βραζιλία. «Περισσότερο από όλα με εντυπωσίασε η στιγμή που το στάδιο μετατράπηκε σε μια τεράστια λίμνη. Νομίζω ότι οι Έλληνες πετύχατε αυτό που ονειρευόσαστε: μια τελετή που κατόρθωσε να ενώσει με όμορφο και λιτό τρόπο, ενδεικτικό του αρχαιοελληνικού μέτρου, το παρελθόν με το παρόν». Ο Αρί έχει παρευρεθεί σε δύο ακόμη τελετές έναρξης Ολυμπιακών Αγώνων, αυτών των Ατλάντα και Σίδνεϊ. Καλούμενος να επιλέξει μια από τις τρεις ως κορυφαία, διστάζει: «Θα έλεγα ότι η δική σας και των Αυστραλών ήταν εξίσου καλές. Της Ατλάντα δεν με εντυπωσίασε ιδιαίτερα».

Στο ίδιο μήκος κύματος εκπέμπει και ο Ισμαήλ Μπαλί από την Τουρκία: «Μας εντυπωσιάσατε για μια ακόμη φορά! Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία των Ολυμπιακών Αγώνων που μια τόσο μικρή χώρα κάνει τόσο μεγάλα πράγματα! Προσωπική προτίμησή μου, τα πυροτεχνήματα που

δημιούργησαν μιαν ατμόσφαιρα ονειρώδη! Αλλά και όλη η τελετή ήταν αντάξια της φήμης που προηγήθηκε. Πραγματικά, για μια ακόμη φορά, σας θαύμασα για τις ικανότητές σας. Έχετε όμως και πράγματα να δείξετε! Οι Αμερικανοί στην Ατλάντα είχαν την Coca-Cola αλλά η Coca-Cola υπάρχει παντού, σε όλον τον κόσμο. Η Ακρόπολη όμως υπάρχει μόνο στην Ελλάδα!».

«Υπεράνω προσδοκιών»

«Η τελετή έναρξης ήταν πολύ παραπάνω από τις προσδοκίες όλων», σημειώνει με ενθουσιασμό η Ανασούια Ματούρ από την Ινδία. «Έχω την αίσθηση ότι όσο περνά ο καιρός δικαιώνεστε. Ακούστηκαν πολλά για την Ελλάδα πριν τους Αγώνες, ότι θα υπάρχει πρόβλημα με τις συγκοινωνίες, με την προσέλευση στο στάδιο, αλλά όλα αυτά δεν ίσχυσαν στην πράξη. Τα πάντα εξελίχθηκαν και σήμερα ομαλότατα. Φυσικά το ντόπινγκ σκάνδαλο των δύο αθλητών σας που κυριάρχησε στην ειδησεογραφία των δύο τελευταίων ημερών δημιούργησε κάποιες αλγεινές εντυπώσεις. Το σίγουρο είναι ένα: ότι όλοι πλέον στον κόσμο έχουν μάθει για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ελλάδας. Ωστόσο, πιστεύω ότι μέχρι τώρα οι θετικές εντυπώσεις που δημιουργήσατε έχουν υπερισχύσει των αρνητικών. Φυσικά, έχετε πολύ δρόμο μπροστά σας ακόμα...».

«Αγαπητοί Έλληνες, κερδίσατε»,

ήταν τα λόγια του Ζακ Ρογκ, ενώ το γλέντι, που ξεκίνησε με θερισμό, τελείωσε με γεύση από νυχτερινή Αθήνα

«Αγώνες αξέχαστοι, ονειρεμένοι»

«Αγαπητοί Έλληνες φίλοι, κερδίσατε»! Αυτές τις τέσσερις λέξεις τού Ζακ Ρογκ θέλαμε να ακούσουμε το χθεσινό βράδυ του αποχαιρετισμού, στο Ολυμπιακό Στάδιο της Αθήνας. Απλά, σταράτα και χωρίς περιστροφές.

Οι χορευτές σχημάτισαν τους πέντε ολυμπιακούς κύκλους (πάνω), ο Ζακ Ρογκ αποδίδει και με χειροφίλημα τα εύσημα στη Γιάννα Αγγελοπούλου, ενώ το πάλκο ... πήρε φωτιά στο τελευταίο μέρος της τελετής

Το στοίχημα για την Ελλάδα ήταν τεράστιο. Κερδίσαμε ή χάσαμε; «Κερδίσατε», μας έδωσε χρυσό μετάλλιο, μιλώντας μάλιστα στα ελληνικά. Και αμέσως μετά, ακόμη μία φράση που έμοιαζε με μουσική στα αυτιά των πολιτών αυτής της μικρής, ταλαίπωρης χώρας: «Ηταν Αγώνες αξέχαστοι, ονειρεμένοι», οι πρώτοι της προσωπικής του θητείας.

Ο Βέλγος είχε υποσχεθεί να αποφύγει τέτοιου είδους αναφορές και συγκρίσεις με το παρελθόν. Το γενναιόδωρο «μπράβο» του ήταν ένα εύσημο, το οποίο δεν περίμενε κανείς. Θυμηθείτε τα μισόλογα του Σάμαρανκ στην τελετή λήξης της Ατλάντα και θα καταλάβετε την (τεράστια) διαφορά.

«Ο φίλος μας ο Ζακ Ρογκ», τον προσφώνησε η Γιάννα Αγγελοπούλου. Ίσως για να βάλει φρένο σε πιθανές αποδοκimasίες, των πικραμένων από την υπόθεση Κεντέρη - Θάνου. Δεν υπήρχε λόγος να φοβάται. Όταν ο Ρογκ είπε ότι «οι καθαροί αθλητές προστατεύτηκαν καλύτερα και ήταν δύσκολο να υπάρξουν φαινόμενα εξαπάτησης στους Αγώνες της Αθήνας», κέρδισε την απλόχερη στήριξη των θεατών. Δεν τρώει πάντα κουτόχορτο ο κοσμάκης.

«Δείξαμε στον κόσμο τα σπουδαία πράγματα που μπορούν να καταφέρουν οι Έλληνες», είπε, απαστράπτουσα, η Γιάννα Αγγελοπούλου. Στα αγγλικά και στα γαλλικά, για να καταλάβουν όλοι. Το «ευχαριστώ» της στους εθελοντές ξεσήκωσε (δικαίως) θύελλα από παλαμάκια, όπως και η αντίστοιχη αναφορά του Ρογκ. Μνημόνευσε τον πρώην και τον νυν πρωθυπουργό, μέτρησε τα ρεκόρ της 28ης Ολυμπιάδας (εκτός από αυτό του ντόπινγκ...) και ρώτησε το κοινό αν πέρασε καλά στην Αθήνα. «Η Ελλάδα έκανε καλό στους Αγώνες», τόνισε.

Αυτό άρεσε πολύ στον κόσμο. Όπως άρεσε πολύ και η αναφορά της στους Έλληνες αθλητές, στη «νέα Ελλάδα που ξέρει να δίνει μάχες και να τις κερδίζει» και, κυρίως, «σε όλους τους Έλληνες που αξίζουν ένα χρυσό μετάλλιο». Ας κρατήσουμε τη Φλόγα ζωντανή, ζήτησε. Εδώ που τα λέμε, έμοιαζε με προεκλογικό τσιτάτο ο λόγος της.

Ο δήμαρχος του Πεκίνου παρέλαβε την Ολυμπιακή Σημαία από την Ντόρα Μπακογιάννη και την ανέμισε ενθουσιασμένος στο δροσερό καλοκαιρινό αέρα του Αμαρουσίου. Η Κίνα, με τη μακραίωνη παράδοση, έντυσε μέρος της χθεσινής τελετής στα δικά της χρώματα κι αρώματα. Μέχρι να έρθει το 2008, υψώσατε τα κόκκινα φανάρια...

Η γιορτή

Λουσμένο σε κόκκινο φως, το Στάδιο έμοιαζε από πολύ νωρίς με φλεγόμενο διαστημόπλοιο. Όταν νύχτωσε, δεν χορταίναμε να το βλέπουμε και να το φωτογραφίζουμε και να θαυμάζουμε την τηλεοπτική εικόνα που περίμενε να μεταδοθεί στα πέρατα της υφηλίου. Τα «στάχυα», το χρυσάφι της γης. Και η Ελλάδα, που ελπίζει να δρέψει τους καρπούς μιας κολοσσιαίας προσπάθειας μηνών, ετών. Σαν προχθές ήταν που πήραμε τους Αγώνες (5 Σεπτεμβρίου 1997), σαν χθες που μας έδειχνε κίτρινη κάρτα ο πολύς Σάμαρανκ...

«Ας κρατήσουν οι χοροί», μας ζήτησαν, με το καλησπέρα κιόλας, Μαρινέλλα, Γαλάνη, Πάριος, Νταλάρας και Αλεξίου. Και μονομιάς γέμισε το Στάδιο με χορευτές και με κέφι τρελό. Διότι «των Ελλήνων οι κοινότητες φτιάχνουν άλλο γαλαξία». Εναν γαλαξία, στον οποίο καλλιτέχνες σαν τον αειθαλή Χρόνη Αηδονίδη τραγουδούν τον ήχο τού χθες, του σήμερα, του αύριο. Από το (μακρινό) χθες, ήρθαν οι «κουδουνάτοι», βακχικό έθιμο των εορτών της γης. Αλλά και οι Μικρασιάτες πρόσφυγες, των οποίων ο πόνος έγινε ζωογόνος δύναμη και γλυκόπικρη μουσική. Από το σήμερα, έρχονται οι Κρητικοί και Πόντιοι χορευτές, που μας θύμισαν την Ελλάδα που αντιστέκεται. Αλλά και οι θεριστές, οι τρυγητές, οι άνθρωποι του μόχθου με τα σκαμμένα πρόσωπα. Κι από το αύριο, οι παραθεριστές, οι περιηγητές, οι τουρίστες που ελπίζουμε ότι θα έρθουν με χαμόγελο βγαλμένο από όσα είδαν στην τηλεόραση τις προηγούμενες 17 ημέρες. Ας κοιιάσουν.

Το μικρό κοριτσάκι, μαζί με τις Σοφία Μπεκατώρου - Αιμιλία Τσουλφά, «κρατάει ζωντανή» τη Φλόγα λίγο πριν εκείνη σβήσει απ' τη δάδα. Απ' τις πιο όμορφες στιγμές...

Όλα αυτά τα θαυμαστά τα είδαμε στο διονυσιακό πρώτο ημίωρο της τελετής. Όταν στο Στάδιο έγιναν 12 γάμοι και ισάριθμα γλέντια, ατέλειωτοι χοροί κυκλωτικοί, χιλιάδες κοστούμεια σε όλα τα χρώματα του ουράνιου τόξου, «να μας έχει ο θεός γερούς, πάντα ν' ανταμώνουμε και να ξεφαντώνουμε». Η Μαρινέλλα έλαμπε μες στο ολόλευκο φόρεμά της, τα γαρίφαλα την έραιναν, τα φλας άστραφταν, οι ξένοι επισκέπτες πήραν και μια γεύση από την Αθήνα της νύχτας. Όσοι δεν την είχαν ήδη γευθεί...

Ο Δημήτρης Παπαϊωάννου, καλλιτεχνικός διευθυντής και αυτής της τελετής, απέτισε και φόρο τιμής στις μεγάλες κυρίες του ελληνικού κινηματογράφου: από Ειρήνη Παπά και Μελίνα Μερκούρη, μέχρι Αλίκη και Τζένη και Ζωή. Η Χαρούλα Αλεξίου υποδέχθηκε με νότες το φεγγάρι («διώξε τη λύπη, παλικάρι...»), ο Γιώργος Νταλάρας κάλεσε «να κατέβουν οι αγγέλοι να χορέψουν τσιφτετέλι»,

ο πλανήτης κατάλαβε γιατί η λέξη «κέφι» υπάρχει μόνο στην ελληνική γλώσσα και σε καμία άλλη.

Οι αθλητές του Κόσμου μπήκαν όλοι μαζί στο Στάδιο, «χύμα», μπουλούκι, χωρίς σημαίες, χωρίς κανόνες και χωρίς πρωτόκολλο. Και πλημμύρισαν τον αγωνιστικό χώρο με τη γλυκιά τρέλα της νιότης και την ανακούφιση της αποστολής που εξετελέσθη. Υπέροχοι! Αυτό το κομμάτι το ευχαριστήθηκαν περισσότερο όσοι το είδαν στην τηλεόραση, αφού οι οθόνες στο ΟΑΚΑ έδειχναν στιγμιότυπα (όχι από την ενθουσιώδη αυτή εισβολή, αλλά) από τους ίδιους τους Αγώνες.

Κι όταν εμφανίστηκε στα μάτριξ η μορφή του Πύρρου, γέννησε την ιαχή «Ελλάς-Ελλάς». Δεν σταμάτησε ο κόσμος το τραγούδι, παρά μόνο όταν εμφανίστηκαν (με τις σημαίες της Ελλάδας και των Ολυμπιακών Αγώνων) οι Έλληνες πρωταθλητές, ολυμπιονίκες και μη. Γαλάζια υπερηφάνεια, στο γήπεδο και στις κατάμεστες εξέδρες. Τα καταφέραμε, αν δεν το μάθατε...

Η γιορτή τελείωσε με άλλα 45 λεπτά μουσικής, πασαρέλα Ελλήνων αστέρων: Σαββόπουλος, Αρβανιτάκη, Πρωτοψάλτη, Ρέμος, Βίση, Χατζηγιάννης, Ρουβάς. Δεν μας πολύφερε, για τα πανηγύρια ήταν, αλλά αυτούς έχουμε, αυτούς ακούμε, αυτούς λανσάραμε στην άτυχη υφήλιο. Με λαϊκά, με συμρνέικα, με ποπ, με ρεμπέτικα, με «Μισιρλού», με «Παιδιά του Πειραιά», με μουσική για όλα τα αυτιά. Και με χαρταετούς, με χαρτοπόλεμο, με εκατό χιλιάδες μπαλόνια που απελευθερώθηκαν στον μπαρουτοκαπνισμένο από τα πυροτεχνήματα ουρανό. «Ας κρατήσουν οι χοροί», ήταν η τελευταία εντολή προς τους 70 χιλιάδες θεατές και τα δισεκατομμύρια των τηλεθεατών. Το χειροκρότημα ήταν θερμό. Το ίδιο και το χαμόγελο των ανθρώπων που βλέπαμε γύρω μας.

Ολα μαζί

Το τελευταίο μετάλλιο των Αγώνων (μετά από αυτό του μαραθωνοδρόμου Στέφανο Μπαλντίνι, που τραγούδησε τον ιταλικό ύμνο μες στο ΟΑΚΑ στα μισά της τελετής) απέσπασε ο ίδιος που πήρε και το πρώτο, ο Δημήτρης Παπαϊωάννου. Οτι θα κατόρθωνε κάποιος να στριμώξει στην ίδια τελετή, χωρίς να σπάσει όλα τα ρεκόρ του κιτς, τσιφτετέλια, τσάμικα, τσολιάδες, βρακοφόρους, θεριστές, τουρίστες, παραλίες, τον Sakis (εδώ ουρλιάζουν...), τη Δόμνα Σαμίου και τον «γλύκα, τον μέλια» που πουλάει καρπούζια με το «Ντάτσουν», δεν το χωρούσε το ταπεινό μυαλό μας. Για τη Βίση και το Ρέμο, δεν ευθύνεται βέβαια αυτός.

Λίγο πριν από τα μεσάνυχτα χθες, τα φώτα έσβησαν. Μαζί και η Φλόγα, από τα χέρια της Σοφίας Μπεκατώρου και της Αιμιλίας Τσουλφά κι από τα χείλη μιας γλυκιάς κοπελίτσας. Την είχαν ήδη μεταλαμπαδεύσει με φαναράκια μικρά παιδιά στους αθλητές του Κόσμου και στους θεατές, οι οποίοι άναψαν συμβολικά φωτεινά μενταγιόν στο μέρος της καρδιάς. Τι υπέροχη στιγμή!

Το γλυκό πάρτι ολοκληρώθηκε κι άφησε πίσω του υπέροχες αναμνήσεις, νοσταλγία και μια Αθήνα πολύ πιο όμορφη από την πόλη όπου συνηθίσαμε να ζούμε. Μια Αθήνα, που αποχαιρέτισε τον κόσμο χορεύοντας και με τα... άσπρα μαντίλια στα χέρια 70.000 ανθρώπων. Αύριο θα είναι μια δύσκολη μέρα. Αλλά μέχρι να έρθει το αύριο, και τι δεν θα δίνουμε για να κρατήσουν λίγο ακόμα οι χοροί...

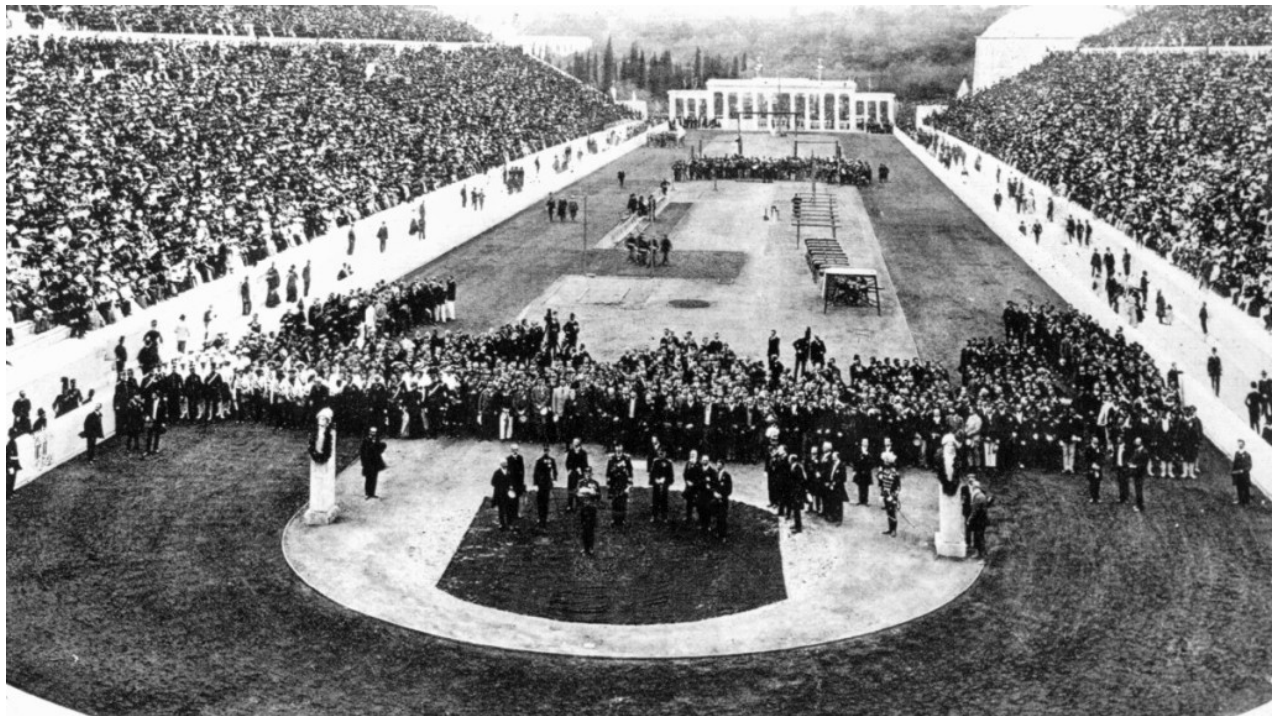
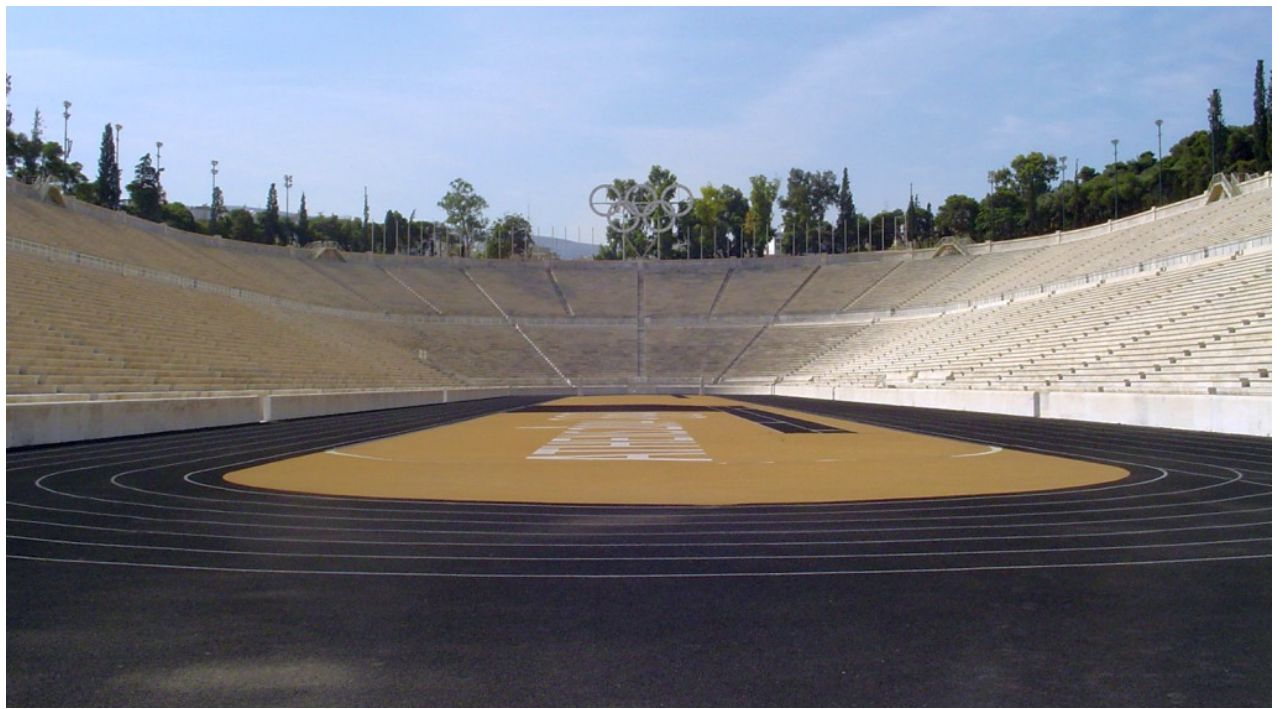
•

ATHENS 2004

Η Τελετή Έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας 2004